

ข้อกำหนดฉบับที่ 17 พ.ศ.2530

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

ว่าด้วยการอนุญาตไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2494 และมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกข้อกำหนดในกรณีเฉพาะเรื่อง การอนุญาตทำไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองเพื่อการใช้สอยส่วนตัว และไม้นั้นเป็นไม้ที่ขึ้นอยู่เดิมไม่รวมถึงไม้ที่ปลูกขึ้นตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม โดยให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้ยกเลิกข้อกำหนด ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2525 ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการอนุญาตทำไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครอง

ข้อ 3 ผู้ขออนุญาตต้องเป็นเจ้าของที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครอง หรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นผู้ยื่นคำขอทำไม้เพื่อการใช้สอยส่วนตัวต่อนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแห่งท้องที่ที่ดินนั้น ตั้งอยู่ ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พร้อมกับแนบภาพถ่าย โฉนดที่ดิน โฉนดแผนที่ โฉนดตราจอง และตราจองที่ตราว่า ได้ทำประโยชน์แล้วหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ อันได้แก่ น.ส. 3 หรือ น.ส. 3 ก. แล้วแต่กรณี โดยมีเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอบันทึกรับรองว่า ได้ตรวจสอบทับต้นฉบับพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกต้องตรงกันแล้ว

ข้อ 4 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอตามข้อ 3 แล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเห็นว่าถูกต้องครบถ้วน ให้ส่งเรื่องราวต่อจังหวัดภายใน 7 วัน นับแต่วันรับคำขอ

ข้อ 5 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องราวจากอำเภอตามข้อ 4 แล้ว ให้แจ้งป่าไม้เขตท้องที่เพื่อพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ของเขตไม้ต่ำกว่าระดับ 5 ออกไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่ของจังหวัดไม้ต่ำกว่าระดับ

5 ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ อำเภอท้องที่นั้น ร่วมตรวจสอบด้วย และหากผลการตรวจสอบปรากฏที่ตั้งของที่ดินที่ขอทำไม้ถูกต้องตรงตามที่ขอ และมีไม้สักหรือ ไม้ยางที่สมควรอนุญาตให้ตัดออกอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ไม้นั้น จะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน เช่น อยู่ใกล้ชิดบ้านเรือนหรือสิ่งก่อสร้างหรือทางเดิน ซึ่งรัศมีของลำต้นอาจล้มทับถึงได้หรือไม้นั้น มีลักษณะไม่สมบูรณ์ ไม่อาจเจริญเติบโตต่อไปได้ก็ให้สำรวจประทับตรา ตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ เลขเรียง เลขปีย่อและทำบัญชีไม้ ระบุขนาดความโตและความสูงที่ใช้ทำประโยชน์ได้ ตลอดจนลักษณะของไม้แต่ละต้น และทำแผนที่แสดงตำแหน่งไม้ในที่ดินนั้น ให้ชัดเจน พร้อมทั้งจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแล้วรายงานผู้บังคับบัญชา โดยมีชั่งน้ำหนัก ดังนี้

5.1 สำหรับเจ้าหน้าที่ป่าไม้เขต ให้รายงานต่อป่าไม้เขตท้องที่ เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

5.2 ส่วนเจ้าหน้าที่อำเภอและจังหวัด ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดบัญชีและรายงานการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำเป็น 6 ชุด เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน แนบติดใบอนุญาต และรายงานให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ป่าไม้เขตท้องที่ กรมป่าไม้ อย่างละหนึ่งชุด

ข้อ 6 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความเห็นควรอนุญาตของป่าไม้เขต ตามข้อ 5 แล้ว สำหรับไม้สัก ไม้ยาง ไม้โตได้ขนาดจำกัด และไม้ยางที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอนุญาตได้โดยไม่ต้องขออนุมัติจากกรมป่าไม้ ส่วนไม้สักที่โตต่ำกว่าขนาดจำกัด ให้ส่งเรื่องราวให้กรมป่าไม้ เพื่อรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอนุญาต ตามนัยมาตรา 13 และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2518

ข้อ 7 การออกใบอนุญาตทำไม้สักและไม้ยางในที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองต้องใช้แบบใบอนุญาตที่กำหนดไว้ โดยกฎกระทรวงฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม (อนุญาต 3) (อนุญาต 4) หรือ (อนุญาต 6) แล้วแต่กรณีและให้ระบุสถานที่ตรวจสอบหรือตรวจวัดค่าภาคหลวงหรือยกเว้นค่าภาคหลวง ที่ต่อไม้ โดยไม่ต้องประทับตราอนุญาตชักลาก

ข้อ 8 ผู้อนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ซึ่งออกให้ตามข้อ 7 และต้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการทำไม้หวงห้ามด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530

พลเอก ชาญ ลีนาพันธ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์